

Եղիշե Չարեանց

Արևն իջավ:- Մոտ է ծիրին

Արևն իջավ: Մոտ է ծիրին:
Փա՛ռք հրաշեկ երկնավորին:

Նա չի՛ տանի դեպի կորուստ
Չո՛հ է նա մեզ՝ վառված վերուստ:

Արևը մի ոսկի հրաշք,
Հրե մի սիրտ, հրե մի աչք:
Արևը, որ խե՛նթ է հիմա,
Արևը կյանք, արևը մահ:

Նա է տալիս թախիժ ու թույն,
Կարմիր ժանտախտ, հիվանդություն:
Բայց գո՛հ է նա՝ վառված վերուստ
Ու չի տանի դեպի կորուստ...